

всéлéннéй, и ѿ вéкка и до вéкка ты еси. Не ѿврати
человéка во смиренíе, и рéклz еси: ѿврати сѧ снове
чайвéчестїи. Ікѡ тýсаща лéтъ прeд очима твойма
гdi, ікѡ дéнь вчерáшнїй, иже мимоидe и стрáжа
ноцина. Оўничижéнїј ихъ лéкta бóдятъ: оўтров
ікѡ трапа мимоидетъ. Оўтров процвéтётъ и прeй-
детъ, на вéчеръ ѿпадётъ, жестíкетъ и изсxнетъ.
Ікѡ изчезбомъ гнéкомъ твоймъ, и гаростю
твоёю смѣтихомса. Положилъ еси беззаконiя наша
пред тобою: вéкъ нашъ въ просвéщенїе лицъ твоегѡ.
Ікѡ всi днiе наши ѿсквдiка, и гнéкомъ
твоймъ изчезбомъ. Лéкta наша ікѡ пачинна почá-
хъся, днiе лéтъ нашихъ, въ нiхже сéдмьдесатъ
лéтъ, аще же въ силахъ, осмьдесать лéтъ, и мнó-
жас ихъ тро́дъ и болéзни: ікѡ пройде кротость:
на ны и накáжемса. Кто вéстъ державу гнéка твоегѡ,
и ѿ стрáха твоегѡ гарость твою исчестї; Дес-
ницъ твою тákш скажи ми, и ѿкованныя ср҃цемъ въ
мвдости. ѿврати гdi, доколiк; и оўмоленї вóди
на рабы твои. Испóнихомса затра мити твои
гdi, и возврáдахомса, и возвеселихомса. Но всi
дни наша возвеселихомса, за дни въ на же сми-
рилъ ны еси, лéкta въ на же ви́дѣхомъ злá. И
пройзи на рабы твои, и на д'клà твои и настáви
сыны ихъ. И вóди свéтлость гда вѣ нашегѡ на
насъ, и д'клà рóкъ нашихъ испрáви на насъ, и д'клò
рóкъ нашихъ испрáви.